

ANM rapporter

29/2012

Skärgårdsdelegationens verksamhetsberättelse 2011

Regionavdelningen

30.10.2012

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1 SKÄRGÅRDSDELEGATIONENS SAMMANSÄTTNING OCH MÖTEN	3
2 VERKSAMHETSMILJÖ	6
3 ÄRENDEN SOM BEHANDLATS	7

1 SKÄRGÅRDSDELEGATIONENS SAMMANSÄTTNING OCH MÖTEN

Delegationens verksamhet baserar sig på lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981 och 1138/1993), nedan *skärgårdslagen*, och på förordningen om skärgårdsdelegationen (387/1987, 1316/1993). Skärgårdslagen gäller inte landskapet Åland som har självstyrelse, men skärgårdssystemet strävar efter ett aktivt samarbete med Åland vad gäller både den nationella politiken och EU-politiken.

Statsrådet utser ordföranden för och medlemmarna i skärgårdsdelegationen för en viss tid, vanligtvis en riksdagsvalperiod. Delegationen finns i anslutning till och styrs av arbets- och näringsministeriet. Som delegationens generalsekreterare fungerade en tjänsteman som förordnats av ministeriets regionutvecklingsavdelning. Regionutvecklingsavdelningen gav det administrativa stöd och den styrning som delegationen behövde i sitt arbete.

Efter riksdagsvalet på våren 2011 utsågs en ny delegation på hösten 2011. Den gamla delegationen tillsattes genom statsrådets beslut den 5 juni 2003 och den nya delegationen genom statsrådets beslut den 15 september 2011.

Möten (8) under 2011 och deltagandet i dem:

Delegationen hade följande medlemmar (mötesdeltagande inom parentes).

1.1 Den gamla delegationen 1.1.-18.10.2011

Siffran anger deltagande i möten under hela året.

Medlem:

Suppleant:

Ordförande:

riksdagsledamot Mikaela Nylander (5)

kommunalrådet Bengt Backman (1)

Vice ordförande:

kommundirektör Jorma Turunen (5)

kommundirektör Taina Kokkinen (0)

lantbruksföretagare Tarja Tornio (3)

företagare Tauno Oja (3)

jordbrukare Esko Mielikäinen (8)

verksamhetsledare Seppo Rintamo (2)

företagare Taija Terä (3)

sjökaptén Jukka Kyröhonka, (3)

f.d. brandchef Raimo Hynninen (8)

sjukhusdirektör Päivi Bärlund (2)

kommundirektör Anna-Lena Palomäki (0)

sjuksköterska Eva-Stina Hellbom (0)

förvaltningschef Tomy Wass (7)

kommundirektör Kari Kitunen (3)

ekonomie magister Flemming Bergh, (4)

byråsekreterare Helena Helin-Kautto(1)

kommundirektör Christjan Brander (7)

köpman Marja Hietanen (0)

pedagogie magister Denise Lindh (0)

1.2 Den nya delegationen 19.10.-31.12.2011

Mötesdeltagandet uppges endast om det är fråga om en ny medlem.

Medlem:

Ordförande:

riksdagsledamot Mikaela Nylander

Vice ordförande:

riksdagsledamot Anne-Mari Virolainen, (1)

Suppleant:

kommunalrådet Bengt Backman

f.d. regiondirektör Päivi Bärlund

företagare Jari Elomaa (3)

f.d. brandchef Raimo Hynninen

rehabiliteringschef Tiina Johansson, (3)

byråchef Marja-Leena Leppänen (3)

jordbrukare Esko Mielikäinen

förvaltningschef Tomy Wass

havsbilolog Marko Reinikainen, (3)

förstahjälpsinstruktör Pirkko Häli, (1)

trafikchef Christian Brander

riksdagsledamot Markku Mäntymaa (2)

hälsovårdare Anja Kuuramaa (0)

driftsoperatör Kari Häggblom (1)

sjökapten Pasi Korteso (1)

landsbygdsföretagare Tarja Tornio (3)

byråsekreterare Helena Helin-Kautto

arkitekt Maisa Siirala (3)

sjöanalytiker Jere Riikonen (2)

pedagogie magister Denise Lindh

1.3 Sekretariatet

Som delegationens generalsekreterare fungerade konsultative tjänstemannen Jorma Leppänen (8) vid arbets- och näringsministeriet. Arbets- och näringsministeriet (ANM) har gett också en del av specialplanerare Vuokko Keräns arbetsinsats till arbetet för delegationen.

Sekreterare/kontaktpersoner:

kommundirektör Seppo Ruhanen (6)

utvecklingschef Mikael Enberg (2)

projektchef Jouko Kahilainen (4)

överinspektör Gunnar Lundqvist (7)

regeringsrådet Pekka Kouhia (2)

skärgårdsombudsman Tapio Penttilä (7)

specialsakkunnig Christell Åström, (1)

programchef Hilka Laine, (1)

ekonomidirektör Klas Nyström (1)

konsultative tjänstemannen

Tiina Tihlman (1)

edande hydrolog Esko Kuusisto (5)

utvecklingschef Jouni Aarnio (1)

ordförande Juha Nyberg (4)

byråchef Juha Savisaari (1)

kommendörkapten Petteri Leppänen (0)

kommundirektör Mats Brandt (3)

Sakkunniga

kommundirektör John Wrede (5), Ålands landskapsregering regionutvecklingsdirektör Janne Antikainen (2), ANM, programsekreterare Vuokko Keränen (7).

I mötena deltog dessutom i förekommande fall följande personer som hade kallats in som sakkunniga:

Veijo Kavonius, ANM; Olli Lahtinen, H:fors stad; Hannu Komu, Onvisio;

Teemu Virtanen, Dimenteq Oy; Henrik Lindholm; Folke Öhman, Pargas stad;

Leena Lehtonen och Terhi Lehtonen, inrikesministeriet; Mats Brand, Malax kommun;

Jouni Honkala; Matti Rantala; Veijo Hiukka, Arctic Shipping; Matti Vehviläinen, Närings-

trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland; Aarne Jussila, Rakennustutkimus RTS;

Jaan Leivategija, Urve Tiitus och Leo Filippov, Ösels landskapsregering; Kimmo Koski och Sanna Antman, FCG; Heikki Liede och Katri Karimo, medborgaraktivister från Finby; Hannele Lyytinen, Salo Stad; Stiina Kiiveri, medborgaraktivist från Tiutinen; Peter Halden och Mikko Nisula, konsulter för sociala medier; Pasi Nurkka, TAK, sakkunnig i Rysslandsfrågor.

Delegationen ordnade åtta (8) möten år 2011. Mötena hölls i regel i riksdagshuset i Helsingfors med undantag för mötet den 19 maj 2011 som hölls på Åland och mötet den 16 augusti 2011 som hölls på Ösel i samband med sommarens mötesresa 16-17 augusti 2011.

Under mötesresan till Åland ordnades ett gemensamt möte med skärgårdskommunerna inom landskapet Åland och företrädarna för landskapet. Man träffade bl.a. ordföranden för Ålands landskapsregering och näringsministern. Det gjordes ett besök på Ålands museum och en sightseeingtur. Det avtalades om att umgänget ska fortsätta genom ett möte som ordnas i Helsingfors.

Under året besökte generalsekreteraren flera olika skärgårdsområden och bl.a.

- deltog tillsammans med Jorma Turunen i ett vattenvägsseminarium som ordnats av Finlands vattenvägsförening (Suomen Vesitiehdistys) och i den presskonferens som kommunikationsministeriets kanslichef höll i Villmanstrand den 26 januari 2011,
- talade vid skärgårdskommittémötet i Nickby, Sibbo, den 15 februari 2011,
- deltog i Sitras tillställning med landsbygdstema (chefredaktörernas diskussions kring SITRAs undersökning om landsbygdens betydelse för människor) i Helsingfors den 22 mars 2011,
- deltog i Vilt- och fiskeriforskningsinstitutets vintermottagning i Vik den 8 mars 2011,
- deltog i ett diskussionsmöte om utveckling av skärgården i Östra Nyland, som ordnats av föreningen Östra Nylands Byar rf och andra organisationer, i Pomo-huset i Borgå den 29 mars 2011. Den centrala frågan i diskussionen handlade om nedläggning av Pellinge barncentrum; bildningsnämnden i Borgå beslutade senare den 7 april 2011 att centrumet får fortsätta sin verksamhet,
- besökte Ruokolahti den 21 april 2011 och träffade fullmäktigeordföranden Esko läs och förvaltningsdirektör Helena Kosonen,
- besökte Päijänne nationalpark tillsammans med Esko Kuusisto, Tarja Tornio och Forststyrelsens företrädare den 30 juni 2011,
- deltog tillsammans med Jorma Turunen i en mottagning som ordnats av Kommunernas pensionsförsäkring i anslutning till evenemanget Rääkkylän Kihaus den 8 juli 2011,
- deltog i juryarbetet vid tävlingen om havssånger i samband med evenemanget Kotkan meripäivät den 30 juli 2011,
- deltog i skärgårdsdagarna på Pentala i Esbo skärgård, som arrangerats av Esbo stadsmuseum, och besökte Esbo skärgårdsmuseum den 13 augusti 2011,
- besökte Helsingfors östra skärgård med anledning av Vårdö-dagen den 21 augusti 2011,
- körde skärgårdens ringväg i Åbo skärgård den 30-31.7.2011, och besökte kommundirektör Veijo Katara i Gustavs, bekantade sig med Iniö under guidning av Christjan Brander, deltog tillsammans med Christjan Brander i invigningen av Kivimo nya landsvägsfärja, besökte Pargas stads distriktsbyrå på Houtskär och övernattade på Houtskärs kyrkliga folkhögskola,
- deltog i Kommunmarknaden 2011 i Helsingfors den 14-15.9.2011,

- deltog i invigningen av en ny flygelbyggnad vid Mässcentret i Böle den 14 september 2011,
- deltog i fiskedagarna, som ordnats av riksdagens jakt- och fiskeklubb, i riksdagshuset den 4 oktober 2011,
- deltog i Kotka stads mottagning för inbjudna gäster på farkosten Vivan i samband med strömmingsmarknaden i Helsingfors den 6 oktober 2011,
- talade inför riksdagens trafikutskott om behovet av anslag för skärgårdstrafiken den 10 november 2011,
- deltog i överlämnandet av en skriva med skärgårdsmusik, som producerats av Esa Nieminen och medfinansierats av Skärgårdsdelegationen, till näringsminister Jyri Häkämies i samband med ett möte i Kotka stadsfullmäktige den 14 november 2011; fullmäktige i dess helhet deltog.
- diskuterade med Maisa Siirala och tjänstemän från Esbo stad om eventuell utnämning av Esbo till kommun med skärgårdsdel på Sommaröarna den 22 november 2011,
- deltog tillsammans med Esko Kuusisto i premiären av tv-dokumentserien Järviemme Helmet, som regisserats av Petteri Saario, på Skatudden den 14 december 2011 och
- deltog i en tillställning som ordnats av Centralförbundet för fiskerihushållning i Malm den 15 november 2011.

Det omkostnadsanslag som delegationen fått av arbets- och näringsministeriet uppgick år 2011 till 250 000 euro. Anslaget togs från landskapsutvecklingspengarna av vilka 250 000 euro var reserverade för genomförande av skärgårdsprogrammet.

2 VERKSAMHETSMILJÖ

Skärgårdsdelegationens arbete omfattade skärgårds-, havs- och vattenområdena i hela landet. Huvuddelen av uppmärksamheten ägnades åt den skärgård som avses i statsrådets förordning om skärgårdskommuner och skärgårdsdelar i andra kommuner.

Finland är relativt sett världens största land i fråga om skärgård och vattendrag, en av Europas största skärgårdsnationer, Europas relativt sett största land i fråga om båtliv och Europas relativt sett största land i fråga om fritidsbostäder. Finland har 76 000 öar (> en halv hektar), 53 000 km² havsområden, 56 000 sjöar (> en hektar), 647 älvar och åar samt en strandlinje på 314 000 km vilket motsvarar åtta gånger jordens omkrets. Också många bosättningscentra är belägna på öar. I vid bemärkelse är nästan alla kommuner i landet kommuner med skärgård.

Det finns cirka 19 600 öar som saknar fast vägförbindelse med som är bosatta under en del av året. Skärgården utgör ett viktigt område för sjöfarten, båttrafiken, yrkesfisket, fritidsfisket, fritidsboendet, turismen och rekreationen. Skärgården hör till landets viktigaste naturskyddsområden.

Ett antal statliga myndigheter såsom myndigheter med ansvar för sjöfarten och väghållningen, försvarsmakten, gränsbevakningsväsendet, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet och fiskerimyndigheterna, myndigheter med ansvar för havsforskningen och miljön samt Museiverket har verksamhet på havs- och vattenområdena. Skärgården är en viktig del av hela landet.

Antalet öar med fast bosättning, inklusive Åland, uppgår till 549, varav 25 inom landskapet Åland. Öarna är belägna i 122 olika kommuner, av dem finns 15 på Åland.

Statsrådets förordning om skärgårdskommuner och de skärgårdsdelar i andra kommuner på vilka bestämmelserna om skärgårdskommuner tillämpas (608/2008) utfärdades för åren 2009-2011.

Skärgårdskommuner och kommuner med skärgårdsdel, som enligt förordningen uppgick till 46, representerade de största skärgårdsområdena i landet.

År 2011 fanns det följande åtta skärgårdskommuner: Enonkoski, Puumala, Sulkava, Karlö, Kimitoön, Gustavs, Väståboland och Malax.

Följande 38 kommuner hade skärgårdsdelar: Joutsa, Jyväskylä, Kivijärvi, Kuhmoinen, Kuopio, Luhanka, Tervo, Kotka, Pyttis, Ruokolahti, Parikkala, Taipalsaari, Hirvensalmi, Nyslott, S:t Michel, Vaala, Juuka, Kesälahti, Lieksa, Liperi, Rääkkylä, Asikkala, S:t Karins, Masku, Nådendal, Salo, Tövsala, Nystad, Helsingfors, Esbo, Ingå, Lovisa, Borgå, Raseborg, Sibbo, Larsmo, Korsholm, Närpes och Vörå.

Skärgårdslagen ålägger samtliga myndigheter att i sin verksamhet beakta skärgårdens särställning. Skärgårdskommuner och kommuner med skärgårdsdel får skärgårdstillägg i kommunernas statsandelar. Beslutet som ger vissa kommuner status som skärgårdskommuner har inverkat på kommunernas ställning som stödområden och EU:s målområden samt på jordbruksstöden.

Enligt skärgårdslagen ska till skärgården anses höra sådana öar i havsområdet och i insjövattendragen som saknar fast vägförbindelse samt andra öar och områden på fastlandet vilka i övrigt i fråga om sina förhållanden kan jämföras med skärgården.

Statsrådets förordning om skärgårdskommuner och skärgårdsdelar i andra kommuner inbegriper både sådana kommuner som ligger på öar helt utan fast vägförbindelse och sådana kommuner som har en kommunstruktur som är splittrad av vattendrag och präglad av skärgårdsförhållanden, vilket försvårar organiseringen av den kommunala servicen och utgör ett väsentligt hinder i övrigt.

3 ÄRENDEN SOM BEHANDLATS

På sammanträdena har bl.a. följande ärenden behandlats eller annars skötts:

3.1 Statsrådets nya förordning om skärgårdskommuner (1296/2011)

Statsrådets nya förordning om skärgårdskommuner och skärgårdsdelar i andra kommuner bereddes. Beredningen omfattande samrådet med landskapsförbund samt hörandet av nuvarande skärgårdskommuner och kommuner med skärgårdsdelar.

Statsrådet godkände förordningen den 15 december 2011 i den form som Skärgårdsdelegationen hade föreslagit efter det att den hade behandlats i ministerarbetsgruppen för förvaltning och regional utveckling. Förordningen är i kraft till utgången av 2015.

Enligt förordningen har Finland fortsättningsvis åtta skärgårdskommuner och 37 kommuner med skärgårdsdel. Nu har också Esbo blivit utnämnd till kommun med

skärgårdsdel. Masku kommun är inte längre kommun med skärgårdsdel eftersom dess tidigare skärgårdsdelar Lemsjöhalm och Livonsaari har införlivats med Nådendals stad.

Skärgårdskommuner och kommuner med skärgårdsdelar representerar de största skärgårdsområden på vilka de mest effektiva skärgårdspolitiska åtgärderna inriktas. Skärgårdslagen ålägger samtliga myndigheter en skyldighet att i sin verksamhet beakta skärgårdens särställning. Beslutet som ger kommuner status som skärgårdskommuner inverkar på bl.a. kommunernas statsandelar, företagsstöd, kommunernas region- och målområdesställning i EU samt utvecklingen av trafikförbindelser.

Av skärgårdskommunerna är fem belägna vid havskusten och tre i Inre Finland. Skärgårdskommunerna är Väståbolands stad samt kommunerna Kimitoön, Enonkoski, Puumala, Sulkava, Karlö, Gustavs och Malax.

Av de kommuner som har en skärgårdsdel är 18 belägna vid havskusten och 19 i Inre Finland. Till kommuner med skärgårdsdel utnämndes Joutsa, Jyväskylä, Kivijärvi, Kuhmoinen, Luhanka, Kuopio, Tervo, Kotka, Pyttis, Parikkala, Ruokolahti, Taipalsaari, Hirvensalmi, Nyslott, S:t Michel, Vaala, Juuka, Kesälahti, Lieksa, Liperi, Rääkkylä, Asikkala, S:t Karins, Nådendal, Salo, Tövsala, Nystad, Helsingfors, Esbo, Ingå, Lovisa, Borgå, Raseborg, Sibbo, Larsmo, Vörå, Korsholm och Närpes.

Sådana kommuner som utnämnts till skärgårdskommuner eller kommuner med skärgårdsdel finns inom 13 olika landskap. År 2011 bodde sammanlagt cirka 66 500 personer i skärgårdskommuner och skärgårdsdelarna av de kommuner som har skärgårdsdel. Utöver dessa bor det cirka 27 000 invånare på Åland. Åland omfattas inte av skärgårdslagen.

Utöver ovan nämnda skärgårdskommuner och kommuner med skärgårdsdel har Finland 67 kommuner i vilka det ingår öar som saknar fast vägförbindelse men som har fast bosättning. Finland har allt som allt 549 heltidsbebodda och 19 600 deltidsbebodda öar som saknar fast vägförbindelse.

3.2 Utlåtanden

Skärgårdslagens och skärgårdsområdenas synvinkel har förts fram i många utlåtanden, vid många kontakter och genom informationsverksamhet i samband med aktuella lagstiftningsprojekt och andra utvecklingsprojekt. Utlåtandena handlade om regionalpolitik, skärgårdstrafiken, arbetsplatser hos staten, offentlig och kommunal service, teleförlindelser, byggande och miljön.

Givande av utlåtanden och framläggning av förslag hör till Skärgårdsdelegationens lagstadgade uppgifter som finns angivna i förordningen om skärgårdsdelegationen.

Skärgårdsdelegationen (SD) har gett utlåtande om bl.a. följande frågor till nedan nämnda instanser:

- Arbets- och näringsministeriet (ANM): SD föreslog att det i de riksomfattande målen för regionutvecklingen skulle inkluderas ett omnämnande om att regeringens urval av regionalpolitiska instrument omfattar också ett skärgårdspolitiskt, ett landsbygdspolitiskt och ett stadspolitiskt åtgärdsprogram.

- Förslaget godkändes och det genomfördes.
- MILJÖMINISTERIET: SD föreslog att närings-, trafik- och miljöcentralerna ska tillåta strandgeneralplaner som tillåter byggande av en stadigvarande bostad och en fritidsbostad, allt enligt behov, på en och samma byggnadsplats. Kommunerna och närings-, trafik- och miljöcentralerna har fortfarande motstridiga åsikter om saken.
- Marinstaben: SD ansåg att beväringutbildningen vid befästningen på Mjölö ska fortsätta. Försvarmakten lade senare ned beväringutbildningen på ön.
- KOMMUNIKATIONSMINISTERIET: SD ansåg att posten ska delas ut varje trafikdag till öar som trafikeras med sådana förbindelsefartyg som finansieras av det allmänna. Detta villkor ska inkluderas i anbud och avtal om trafik.
- Kommunikationsministeriet och riksdagsgrupper: SD föreslog att det för Finland ska uppgöras ett strategiskt program för utveckling av skärgårdstrafiken på lång sikt.
- ANM: SD ansåg att delegationens verksamhetsanslag??? för år 2012 bör vara 250 000 euro och att anslaget inte ska skäras ned. Förslaget genomfördes.
- MILJÖMINISTERIET: SD biföll förslaget om tilldelning av skärgårdens miljövårdsbidrag enligt framställningen och föreslog att anslaget ska höjas och att man ska koncentrera sig på färre objekt.
- Stadsstyrelsen i Salo: SD ansåg att servicepunkten för äldre i Salo skärgård i Finby ska bevaras och verksamheten ska inte flyttas till fastlandet. Senare beslutade både stadsstyrelsen och stadsfullmäktige i Salo, båda med en rösts majoritet, att servicepunkten ska läggas ned.
- Stadsstyrelsen i Kotka: SD ansåg att byskolan på ön Tiutinen i skärgårdsdelen av Kotka stad inte bör läggas ned. Kotka stad beslutade senare att ödet för de skolor som hotas av nedläggning avgörs i samband med beslutet om servicenät. I servicenätsbeslutet bevarades skolan.
- Samkommunen Pohjois-Karjalan Sosiaali- ja Terveyspalvelujen kuntayhtymä och social- och hälsovårdsministeriet: SD ansåg att det faktum att regionen har områden av skärgårdskaraktär ska beaktas som en fördröjande faktor i räddningsväsendets kommunklassificering när det gäller gradering av tiderna för skötsel av larmuppdrag och i placeringen av utryckningsfordon.
- Borgå stad: SD ansåg att Pellinge barncentrum i skärgårdsdelen av Borgå stad ska bevaras.
- Närings-, trafik och miljöcentralen i Egentliga Finland: SD biföll förslaget att bevilja understöd till dem som bedriver trafik med förbindelsefartyg i skärgården år 2011

3.3 Tillsättningen av ny skärgårdsdelegation och organisering av dess verksamhet

Ärendet om tillsättning av ny skärgårdsdelegation för åren 2011-2014 bereddes. ANM sände ett brev, som utarbetats av Skärgårdsdelegationen, till partierna med begäran om förslag på kandidater.

Statsrådet tillsatte en ny skärgårdsdelegation för den pågående valperioden den 15 september 2011. Delegationens uppgift är att främja de mål som anges i skärgårdslagen och följa verkställigheten av lagen om skärgårdens utveckling.

Ordförande för skärgårdsdelegationen är riksdagsledamot Mikaela Nylander från Borgå och vice ordförande riksdagsledamot Anne-Mari Virolainen från Lundo. Konsultative tjänstemannen Jorma Leppänen vid arbets- och näringsministeriet fortsätter som delegationens generalsekreterare.

Delegationen deltar i beredningen av ett eventuellt skärgårdsprogram, statsrådets principbeslut om skärgårdspolitik eller annat motsvarande beslut i samarbete med kommuner, staten, myndigheter, landskapsförbund och andra parter. Delegationen behandlar framställningar som gjorts hos delegationen av kommuner och organisationer samt gör framställningar och avger utlåtanden till ministerierna samt till andra myndigheter. Skärgårdsdelegationens nya sammansättning:

Ordförande Mikaela Nylander, Borgå (suppleant: kommunalrådet Bengt Backman, Väståboland), vice ordförande Anne-Mari Virolainen, Lundo, (suppleant: f.d. sjukhusdirektör Päivi Bärlund, Pernå). Medlemmar: företagare Jari Elomaa, Kotka (suppleant: riksdagsledamot Markku Mäntymaa, Vasa), f.d. biträdande brandchef Raimo Hynninen, Kotka (suppleant: hälsovårdare Anja Kuuramaa, Enonkoski), rehabiliteringschef Tiina Johansson, Väståboland (suppleant: driftsoperatör Kari Häggblom, Kaskö), byråchef Marja-Leena Leppänen, Villmanstrand (suppleant: sjökapten Pasi Korteso, Salla), jordbrukare Esko Mielikäinen, Nyslott (suppleant: landsbygdsföretagare Tarja Tornio, Asikkala), näringslivschef Tomy Wass, Kimitoön (suppleant: byråsekreterare Helena Helin-Kautto, Jyväskylä), havsbiolog Marko Reinikainen, Raseborg (suppleant: arkitekt Maisa Siirala, Esbo), förstahjälpsinstruktör Pirkko Häli, Karleby (suppleant: sjöanalytiker Jere Riikonen, Borgå) samt trafikchef Christjan Brander, Väståboland (suppleant: pedagogie magister Denise Lindh, Lovisa).

Också specialplanerare Vuokko Keränen har på arbets- och näringsministeriets uppdrag deltagit i delegationens arbete.

Skärgårdsdelegationen utsåg ett sekretariat som håller kontakt med delegationens samarbetsparter. Sekretariatet har följande sakkunnigmedlemmar: kommundirektör John Wrede, Brändö, som är representant för Ålands skärgårdsnämnd; utvecklingschef Jouni Aarnio, suppleant: världsarvskoordinator Susanna Ollqvist Forststyrelsen; byråchef förbindelseofficer Juha Savisaari, Marinen/Trafikverket; sjösäkerhetsexpert, kommandörkapten Petteri Leppänen, Gränsbevakningsväsendet; kommundirektör Seppo Ruhanen, Hirvensalmi; kommundirektör Mats Brandt, Malax; specialsakkunnig Christell Åström, Finland Kommunförbund; regeringsrådet Pekka Kouhia, kommunikationsministeriet; konsultative tjänstemannen Tiina Tihlman, miljöministeriet; skärgårdsombudsman Tapio Penttilä, Egentliga Finlands förbund; ledande hydrolog Esko Kuusisto, Finlands miljöcentral; överinspektör Timo Halonen, jord- och skogsbruksministeriet; ordförande Juha Nyberg, Passagerarfartygsföreningen i Finland; kommundirektör Jorma Turunen, Kesälahti och programchef Hilka Laine, Mellersta Finlands förbund.

Skärgårdsdelegationen ordnade den 16 november 2011 en tankesmedja med tanke på sin nya mandatperiod under ledning av konsulterna Kimmo Koski och Sanna Antman från FCG.

Skärgårdsdelegationen beslutade att inte inrätta särskilda sektioner. Arbetsgrupper tillsätts vid behov i anslutning till olika projekt eller annars vid behov. Brådskande ärenden behandlas genom e-post och besluten bekräftas senare vid mötena.

Arbets- och näringsministeriet godkände det förslag till Skärgårdsdelegationens verksamhetsplan och budget för 2012 som SD hade lagt fram.

3.4 Riksomfattande seminariet för skärgårds-, kust- och insjöfrågor

Det riksomfattande seminariet för skärgårds-, kust- och insjöfrågor arrangerades tillsammans med Österbottens förbund och Malax kommun vid skolcentret i Malax och, under den andra dagen, på Bergö skola på Bergö 6-7.6.2011.

Det riksomfattande seminariet för skärgårds-, kust- och insjöfrågor arrangeras årligen i olika landskap. Årets seminarium var det 21:a i ordningen.

På seminariet behandlades särskilt frågor som hänför sig till regional- och kommunalpolitiken, glesbygdsbyggande, vindenergi samt utnyttjandet av naturskyddsområden för turismändamål.

Skärgårdsdelegationens ordförande, riksdagsledamot Mikaela Nylander, konstaterade i sitt tal att den naturliga utvecklingen av skärgården och landsbygden inte får hindras genom felaktig byggbyråkrati i syfte att förtäta samhällsstrukturen och i klimatpolitikens namn. Gles bebyggelse är en väsentlig del av många kommuners livskraft. I glesbygderna finns det 800 000 heltidsinvånare och 730 000 deltidinvånare. Åtminstone 30 procent av finländarna bor en kortare eller längre tid på landsbygden eller i skärgården. Dessa är fulla av liv, vilket är viktigt med tanke på hela landet och en glädjande omständighet som förenar stadsbor och landsbor.

Nylander konstaterade också att landsbygden producerar närmad, trä, malmer, förnybar energi och upplevelser, konsumerar litet och lever i rätt hög grad ekologiskt bl.a. genom att trä används som byggnadsmaterial och energikälla. Landsbygdens klimatbalans är positiv.

Enligt miljöministeriets kanslichef Hannele Pokka, som talade vid seminariet, har man nu efter ett långvarigt utvecklingsarbete nått ett ganska tillfredsställande skede i planeringen och styrandet av byggandet på landsbygdsområdena och stränderna. Beslutanderätten i fråga om planerna, lösningarna på planläggningsbehov och undantagen ligger huvudsakligen hos kommunerna. Närings-, trafik- och miljöcentralernas roll i detta är att stöda kommunerna i deras arbete genom rådgivning och övervakning av lagenligheten.

Enligt henne får man nuförtiden på basis av generalplaner, som är avsedda för beviljande av byggnadslov, bygga direkt på stränderna och i byarna med mindre byggnadsbehov. Nuförtiden sker 60 % av strandbyggandet på planerade områden. Fritidsbostäder kan byggas om för åretruntboende. När det gäller ändring av användningsändamålet har kommunerna beslutanderätten.

Enligt Pokka är det viktigt att man på landsbygden och i skärgården lyckas hålla byarna befolkade och kyrkbyarna livskraftiga. Arbetet för att utveckla byarna kan också stödas genom planläggning och byggnadslovspraxis som beaktar landsbygdsaspekten. Noggrannare planläggning och hårdare styrning av samhällsstrukturen behövs särskilt på sådana områden där det byggs mycket.

Andra talare vid seminariet var bl.a. landskapsdirektör Olav Jern från Österbottens förbund, kommunfullmäktigeordförande Mikko Ollikainen, stadsdirektör Kari Koski, kommundirektör Gun Kaptens och Skärgårdsdelegationens vice ordförande Jorma Turunen.

En högklassig kvällstillställning med musik och annat program inklusive middag hölls i Åminne Folkpark. Kvällens värd var Malax kommun.

3.5 Utredning om öar utan fast vägförbindelse som har fritidsbosättning

Genomförandet av en utredning om öar som används för fritidsboende baserade sig på Skärgårdsdelegationens verksamhetsplan för 2010. Ett anbudsförfarande genomfördes med tanke på projektet och kontraktet tilldelades Dimenteq Oy. Arbetet slutfördes i mars 2011.

Projektet handlade om öar som saknar fast vägförbindelse men som har fritidsbebyggelse. Kartläggningen gällde antalet öar, deras läge, areal, antalet fritidsbostäder, antalet fritidsbostäder som används för fast boende, antalet byggnader för företagsverksamhet, vägnätet samt naturskyddsområdena. Huvudvikten vid utredningen låg på identifieringen av öar och kartläggningen av antalet sökta öar. Utredningen omfattade hela landet inklusive Åland. Utredningen skapar underlag för beslutsfattandet i fråga om skärgård på riksnivå, regionnivå och kommunnivå, särskilt när det gäller utnyttjande av fritidsboendet som en lokal utvecklingsfaktor.

Några motsvarande utredningar har inte gjorts tidigare. Det blev aktuellt med en utredning eftersom fritidsboendets betydelse som en regionutvecklingsfaktor ökar. Enligt de stugbarometrar som Statistikcentralen sammanställt år 2003 och 2009 på uppdrag av Skärgårdsdelegationen och andra utredningar håller fritidsbostaden i allt högre grad att omvandlas till en andra bostad eller permanent bostad. Stugornas utrustningsstandard håller på att höjas.

Enligt stugbarometern 2009 används 4,5 miljarder euro årligen till fritidsboende. Fritidsboendet har en viktig roll som en utvecklingsfaktor på landsbygden, särskilt i kommuner med skärgård och kommuner av landsortskaraktär som har vattendrag.

Det faktum att fritidsboendet omvandlas till året runt boende, vare sig man blir mantalsskriven på stugan eller inte, stärker landsbygdens livskraft. Fritidsboendet för med sig köpkraft och intellektuellt kapital till områdena, tryggar arbetsplatser, ger kommunerna skatteinkomster och andra inkomster samt bidrar till bevarandet och utvecklingen av service och infrastruktur.

Utredningen om öar med fritidsbosättning gav ny kunskap och kompletterade Skärgårdsdelegationens utredning om öar med fast bosättning men utan vägförbindelse ("Ilman kiinteää tieyhteyttä olevat pysyvästi asutut saaret"), som publicerades år 2010. Enligt den utredningen hade Fastlandsfinland (utredningen omfattade inte Åland) 549 öar med fast bosättning men utan fast vägförbindelse. Sådana öar finns i 112 kommuner. Antalet heltidsinvånare (fritidsinvånare) var 8 706 och antalet deltidinvånare (som regelbundet utnyttjar sina fritidsbostäder) 60 000.

Utredningen om öar med fritidsbosättning omfattar de öar i utredningen om permanent bosatta öar som har fritidsbosättning. Det kan förekomma skillnader i fråga om sifferuppgifter mellan dessa två utredningar på grund av olika kartunderlag och olika tidpunkter för statistikföring.

Enligt utredningarna finns det fler öar med heltidsbosättning eller deltidshosättning i Finland än vad som tidigare har varit känt. Vårt land har närmare 20 000 öar utan fast vägförbindelse som har antingen heltids- eller deltidshosättning. De utredningar som Skärgårdsdelegationen har låtit göra visar att det numera bor fler människor än någonsin i skärgården.

Utredningarna avslöjar att det finns sammanlagt 19 606 öar med bosättning under en del av året. Öarna finns i 307 kommuner. På de öar som inte har permanent bosättning finns det sammanlagt 75 051 fritidsbostäder. Bostäderna används regelbundet av cirka 300 000 människor. På de öar som har permanent bosättning finns det 8 706 heltidsinvånare och 60 000 deltidshvånare.

Enligt utredningar som baserar sig på nya system för geografiska data är Finland det land i Europa som möjligen har flest öar med heltids- eller deltidshosatta invånare. Exempelvis Grekland har 130 bebodda öar. I Finland (exklusive Åland) finns det enligt den utredning som Skärgårdsdelegationen låtit utföra förra året 549 öar med heltidsbosatta invånare.

De öar som har heltidsbosatta invånare är vanligen stora till arealen (309 öar, areal > 50 hektar), vilket innebär att det finns gott om mark för företagande, boende, fritidsboende, rekreation och naturskydd. Cirka hälften av öarna är anslutna till elnätet. En tredjedel av öarna har någon sorts vägnät och bredband. Hälften av öarna är sådana dit öborna själv måste ordna transport. Hälften av arbetsplatserna i skärgården finns inom servicen och en fjärdedel inom primärproduktionen.

Endast 10 % av öarna med fritidsbosättning har någon sorts vägnät som passar för fordon. Finland har däremot riktigt med öar eller skärgårdsliknande områden som har en fast vägförbindelse och heltids- eller deltidshosatta invånare. Hela 87 % av skärgårdsborna kan nås genom fast vägförbindelse. Endast på 10 % av öarna med fritidsbostäder finns det naturskyddsområden.

Utredningen om öar med fritidsbosättning ("Vapaa-ajan asumissaaret") utfördes år 2011 av Teemu Virtanen och Riikka Koskinen från Dementeq Oy. Utredningen om öar som saknar fast vägförbindelse men har permanent bosättning ("Ilman kiinteää tieyhteyttä olevat pysyvästi asutut saaret") gjordes av Elina Auri.

De båda utredningarna finns tillgängliga (på finska) på arbets- och näringsministeriets webbplats på adressen: www.tem.fi/saaristo/julkaisut

3.6 Utredning om hur snö och is utnyttjas inom skärgårds-, kust- och insjöturismen

Utredningen baserade sig på det mål att utveckla skärgårds-, kust- och insjöturismen till en attraktion i Europa som fastställdes i statsrådets principbeslut om skärgårdspolitiken den 3 maj 2009 och i skärgårdsdelegationens verksamhetsplan för 2010, där utredningen nämns. Ett anbudsförfarande om utredningen ordnades i enlighet med öppet förfarande. Vid anbudsförfarandet tilldelades kontraktet Onvisio Consulting –teamet under ledning av Hannu Komu.

Slutrapporten innehåller följande:

- 1) Ett referat av målsättningen, metoderna, en internationell och inhemsk översikt samt åtgärdsförslag

2) Fastställande av målet för utredningen

3) Beskrivning av metoderna

4) Vinterturismprodukterna ute i världen, särskilt i 12 europeiska länder, Kanada, USA:s snörika delstater och i Japan

5) utbudet av vinterturismprodukter i Finland: stugliv på vintern, is- och snöslott, -hotell, -iglor och -restauranger, vinterfiske, flyttbara fiskestugor på is, långfärdsskridsko, längdåkning, promenader och vandringar, snöskotersafari, turer med häst- och hundspann, survival-produkter på isbrytare, vintertrafik på förbindelsefärjor och landsvägsfärjor, motorsport, isvägar på havsisen, vinterbadande, isskulpturer, kulturevenemang kring snö och is, snowkiting, dykning under isen, spaning på vikare och sälar, golf och fotboll på isen och andra produkter inom vinterturismen.

6) Förslag till utveckling av vinterturismprodukterna, -områdena och -rutterna och till effektivisering av marknadsföringen av dessa.

Enligt utredningen kan man ur naturförhållandenas synvinkel också i framtiden i nästan hela landet erbjuda ett mångsidigt urval av vinterturismprodukter och utnyttja det mest omfattande isbelagda vattenområdet i Europa.

Enligt bedömningen har Finland en internationellt sett bra ställning när det gäller möjligheterna att utveckla aktiviteterna längdåkning, långfärdsskridsko och de innovativa snö- och iskonstruktionerna. Snöslottet i Kemi är internationellt sett marknadsledare bland attraktionerna i sin egen genre. Turistdestinationerna i Kina och Japan, med kinesiska Harbin i spetsen, dominerar dock globalt sett överlägset bland de massiva evenemangen kring snö och is.

Enligt utredningen har Finland i fråga om den populäraste vinteraktiviteten, längdåkning, tappat mark som turistattraktion till de stora skidcentren i Alperna under de senaste tio åren. Längdåkning marknadsförs också på ett anslående sätt i Nordamerika. Tidigare var Finland ett av de länder i Europa som i turismsammanhang var mest kända för längdåkning.

Utredningen omfattade utöver Finland, Kina och Japan, dessutom 12 europeiska länder, de snörika delstaterna i USA samt Kanada.

Finlands svaga sida är, bortsett från Lappland, ett mycket utspritt utbud av olika aktiviteter och en dålig internationell synlighet vilken beror på de små anslag som i Finland anvisats för marknadsföring av turistattraktioner.

I utredningen framlades bl.a. följande utvecklingsförslag genom vilka utnyttjandet av vintern i Finland inom turismen kan påverkas:

- Snö- och iskonstruktionerna borde göras till attraktionsfaktorer för hela landet och införa dem också i stadsmiljöer.
- I fråga om längdåkning bör den förlorade marknaden återerövrats, ett nationellt utvecklingsprojekt bör inledas med tanke på detta.
- Långfärdsskridsko på naturis ska omvandlas till vinterturismens spetsprodukt i Finland både i fråga om marknadsföring och utveckling av vinterturismen, och utbudet i hela landet bör marknadsföras gemensamt.
- De nuvarande skidspåren ska breddas så att det utöver skidorna går att röra sig också till fots eller med spark på dem.
- Den nationella imagemarknadsföringen av Finland som turistdestination vintertid ska ökas och företag ska satsa på ökad synlighet i sökmotorer.

Den omfattande undersökningen om hur is och snö utnyttjas inom vinterturismen i Finland och utomlands publicerades våren 2011 på arbets- och näringsministeriets webbplats på adressen: www.tem.fi/saaristo/julkaisut. Comma Finland publicerade också en pappersversion som är avgiftsbelagd.

Ett meddelande om utredningen skickades ut till medier. Utredningen har presenterats för turismexperter vid olika sammanhang, bl.a. vid ett turismmöte som arbets- och näringsministeriet ordnat år 2012. Utredningen har väckt stort intresse.

3.7 Utredning om fritidsboendets ekonomiska verkningar och sysselsättningseffekter

Utredningen om fritidsboendets ekonomiska verkningar och sysselsättningseffekter baserade sig på det uppdrag att utveckla fritidsboendet som en utvecklingsfaktor för landsbygden, vilket ingick i statsrådets principbeslut om skärgårdspolitiken av den 3 maj 2009, och på Skärgårdsdelegationens verksamhetsplan för år 2011 i vilken utredningen hade omnämnts. Ett anbudsförfarande om utredningen ordnades i enlighet med selektivt förfarande.

Utredningen genomfördes av Rakennustutkimus RTS Oy. Utredningsmetoden var telefonintervjuer med tusen slumpmässigt utvalda stugägare. De penningbelopp som presenteras i utredningen grundar sig huvudsakligen på intervjuerna. Sysselsättningseffekterna beräknades med hjälp av de sysselsättningskoefficienter som används i samhällsekonomin input-outputmodell.

De ekonomiska verkningarna av fritidsboendet är enligt utredningen betydligt större än vad som tidigare uppskattats. Årligen spenderas 7,4 miljarder euro på fritidsboendet. Fritidsboendet sysselsätter 90 000 personer när också de multiplikativa effekterna beaktas. Samtliga landskap i Finland får ekonomisk nytta av fritidsboendet.

Enligt den nya utredningen spenderar stugägarna årligen 2 miljarder euro på inköp av dagligvaror för sig själva och sina gäster, 1,2 miljarder euro på nybyggen, 1,6 miljarder euro på resor och 790 miljoner euro på fastighetsaffärer. Dessutom går 490 miljoner euro till skatter och avgifter och 760 miljoner euro används till renovering av stugorna. Fritidsinvånarna skaffar sällanköpsvaror till ett värde av 430 miljoner euro och köper tjänster för 150 miljoner euro per år.

Fritidsboendets sysselsättningseffekter är betydande. Enligt utredningen sysselsatte stugbornas inköp av dagligvaror 26 700 personer, nybyggen och renoveringar 25 500 personer och resor 14 200 personer. Dessutom sysselsätter deras inköp av sällanköpsvaror 5 400 personer, fastighetsaffärer 4 000 personer, skatter och avgifter 3 400 personer och inköp av tjänster 2 800 personer.

Den största ekonomiska nyttan av fritidsboendet får Egentliga Finland (788 miljoner euro), Södra Savolax (728 miljoner euro), Lappland (646 miljoner euro), Birkaland (645 miljoner euro) och Mellersta Finland (517 miljoner euro). Men betydliga summor spenderas på fritidsboendet också i andra landskap: Mellersta Österbotten (52 miljoner euro), Åland (79 miljoner euro), Södra Österbotten (156 miljoner euro) och Kajanaland (184 miljoner euro).

Statistikcentralen uppskattade i sin sommarstugebarometer från 2008 att det spenderas endast 4,5 miljarder euro på fritidsboendet i Finland. Skillnaderna mellan Statistikcentralens uppskattning och den utredning som arbets- och näringsministeriet låtit utföra beror på att de statistiska siffror som beskriver antalet fritidsbostäder, den årliga byggvolymen och stugornas utnyttjandegrad, vilka används som grund för den nya utredningen, är högre än de motsvarande siffrorna i sommarstugebarometern. Dessutom räknades stuggästernas utgifter noggrannare än tidigare. Också byggandet av 5 900 bastur beaktades.

Arbets- och näringsministeriets rapport om fritidsboendets inverknings ("Vapaa-ajan asumisen taloudelliset ja työllisyysvaikutukset") publicerades i juni 2011 som nätpublikation och kan läsas på webbadressen: www.tem.fi/julkaisut. Rapporten innehåller ett refererat på svenska.

Ett meddelande om utredningen skickades ut till medier. Rapporten uppmärksammades i tiotals medier, bl.a. i MTV3:s och YLE:s nyhetssändningar samt åtminstone i ledarspalterna i tidningarna Länsi-Savo, Karjalainen, Ilta-Sanomat och Iltalehti.

3.8 Mässan StugLiv

Skärgårdsdelegationen samt arbets- och näringsministeriet deltog i mässan StugLiv 2011, som ordnas i Helsingfors Mässcentrum 7 – 10.4.2011. Vid delegationens monter (5 e 11) informerade byggnadsinspektörer och sakkunniga på olika områden om klimatvänligt stugliv, byggande och renovering av stugor, energisparande, behandling av avfallsvatten och avfallshantering.

Vid montern spreds också information om de sätt på vilka stugägare och stugbor kan delta i livet i kommunerna och byarna. Syftet var att främja landsbygdens utveckling genom fritidsboende i enlighet med statsrådets principbeslut om skärgårdspolitiken 2009.

Vid montern presenterades också vissa skärgårdskommuner: Kimitoön, Väståboland, Ruokolahti och Taipalsaari. Mässbesökarna hade också möjlighet att delta i en tävling om landskapssjö som ordnas av Finlands miljöcentral och i stugfrågesport.

Årets stugägare 2010 tillkännagavs i samband med den gemensamma presskonferensen. Skärgårdsdelegationen och Finlands Mässa väljer årets stugägare utgående från de förslag som de får från kommuner.

Årets stugägare utsågs nu för elfte gången. Hederstiteln förlänades paret Raimo och Liisa Hertto, som är stugbor på Kimitoön, på förslag av Kimitoöns kommun.

Det stora stugseminariet ordnades den 8 april 2011 kl. 12-14. Cirka 150 personer deltog i det. Vid seminariet talade minister Astrid Thors på temat fritidsinvånare som resurs för landsbygden. Dessutom hade årets stugägare 2008, medlem i varumärkesgruppen för Finland, professor Laura Kolbe och årets stugägare 2003, kommerserådet Leo Laukkanen, också var sitt inlägg. Minna Hilke och Mika Seppänen stod för musiken.

Dessutom besvarade en stor expertjury, som bestod av tjänstemän och representanter för organisationer, på stugägarnas och stugbornas frågor. Chefredaktör Päivi Anttila var konferencier. Seminariet ordnades av Skärgårdsdelegationen, Finlands

Egnahemsförbund/Vapaa-ajanasukkaiden liitto, Byaverksamhet i Finland r.f., Finlands Kommunförbund och Företagsmentorer i Finland.

På lördag och söndag kl. 12–15 ordnades det dessutom informationsinslag om stuglivet under ledning av Jorma Leppänen vid delegationens monter. Mässbesökare hade också möjlighet att delta i stugkaraoke och allsång som handlade om de vackraste sångerna om hav och sjö. I anslutning till montern fanns det en rithörna för barnen.

Skärgårdsdelegationen och Finlands Mässa skickade en personlig inbjudan till mässan StugLiv 2011 till 20 000 stugägare inom huvudstadsregionen med omnejd.

3.9 Utveckling av skärgårds-, kust- och insjöturismen

De regionala aktörerna inom skärgårds-, kust- och insjöturismen presenterade sig på en gemensam avdelning för skärgårds-, kust- och insjöturism på mässan Vene 09 Båt som ordnades i Helsingfors Mässcentrum den 11 – 20 februari 2011.

Vid öppningstillfället talade justitieminister Tuija Brax och vice ordförande i skärgårdsdelegationen, kommundirektör Jorma Turunen. Musik om hav och sjöar framfördes av musikgruppen Paraisten Merikarhut.

På mässavdelningen som organiserades av skärgårdsdelegationen presenterades sådana områden vid kusten och i insjölandskapen som är viktiga med tanke på skärgårds-, kust- och insjöturismen. Med fanns områden från Saimens vattendragsområde, från Storsaimen till Idensalmi och Norra Karelen, samt områdena kring Päijänne, Keitele och Kansallisvesi vilka sträcker sig ända från Lahtis till Inre Savolax. Även Finska viken och Skärgårdshavet samt Bottniska viken, dvs. kustremsan från Virolax till Karleby, presenterades.

Det fanns drygt 30 olika montrar. Antalet aktörer inom turismen uppgick till totalt hundra. Kostnaderna för avdelningen täcktes genom avgifter som togs ut för montrar. Skärgårdsdelegationen svarade för kostnaderna för öppningstillfället och informationsinslag. PäijätMark Ky svarade för byggandet av avdelningen.

På mässavdelningen gavs information om skärgårds-, kust- och insjöområden samt om deras turismprodukter under helan mässveckan. En serie musikaliska informationsinslag framfördes lördagar och söndagar kl. 11–14 under båda veckosluten. Tangokung Petri Hervanto sjöng sånger om hav och öar och Jere Venäläinen ackompanjerade på dragspel. Informationsinslagen presenterades av redaktör Mauri Muttonen.

Samarbetet kring mässan utgjorde ett led i verkställandet av Finlands turiststrategi. Regeringen har som mål att utveckla skärgårds-, kust- och insjöturismen till en europeisk attraktionsfaktor.

Gemensamt framträdande av aktörerna inom skärgårds-, kust- och insjöturismen på båtmässan i Hamburg förbereddes, varför generalsekreteraren besökte mässan 31.9 - 1.10.2011 tillsammans med bl.a. Kai Sourander från Päijät Mark Ky. Förhandlingar fördes med mässans representanter om Finlands eventuella deltagande i mässan. Då man vid planeringen av en kampanj för marknadsföring av skärgården beslutade sig för att satsa på en omfattande tv-serie om skärgården, avstod man i detta skede från deltagande i mässan i Hamburg.

Delegationen deltog i samarbete med Kotka stads kulturcentrum och kompositörernas och textförfattarnas förbund Elvis i organiseringen av årets havssångtävling vid evenemanget Kotkan Meripäivät. Finalkonserten hölls den 30 juli 2011. En skiva med tävlingsbidrag från 2010 och 2011, som producerats av Esa Nieminen, lanserades i Kotka den 14 november 2011 under Skärgårdsdelegationens medverkan. Hela stadsfullmäktige i Kotka deltog, alla fullmäktigeledamöter fick både skivan med musik och en broschyr om Skärgårdsdelegationen i delegationens papperskasse.

3.10 Kampanj för marknadsföring av skärgården

Planerna på en kampanj för marknadsföring av skärgårds-, kust- och insjöområdena vidareutvecklades. Skärgårdsdelegationens planeringsgrupp omfattade Seppo Ruhanen som ordförande, Jorma Turunen, Christjan Brander, Jouko Kahilainen, Juha Nyberg, chefen för Kotka turism Sanna Nikki och Jorma Leppänen som sekreterare.

Genomförandet av en riksomfattande kampanj för marknadsföring av skärgårdsområdena ingick i statsrådets principbeslut om skärgårdspolitiken för 2010-2011, som godkändes den 13 maj 2009.

Skärgårdsdelegationen beslutade föreslå arbets- och näringsministeriet att delegationen ingår avtal direkt med Petteri Saarios bolag Doc Art och indirekt via ett ömsesidigt avtal mellan Doc Art och YLE med YLE om en tv-serie på sex delar, à 30 minuter, som handlar om skärgården, så att YLE betalar hälften, dvs. 100 000 euro, av kostnaderna för serien och arbets- och näringsministeriet den andra hälften, dvs. 100 000 euro.

Arbets- och näringsministeriet undertecknade avtal i enlighet med Skärgårdsdelegationens förslag. YLE visar serien på sina kanaler. Genom arrangemanget säkras att serien kan få cirka 1,5 miljoner tv-tittare. Genom de egna distributionskanalerna kan man nå högst några tusen personer.

3.11 Utveckling av infrastrukturen i skärgården

Delegationen medverkade genom förslag och utlåtanden till finansutskottets trafiksektion till att ett tillräckligt anslag för skärgårdstrafiken togs in i budgetpropositionen. Regeringen föreslog och riksdagen beviljade ett tillräckligt anslag för ordnande av skärgårdstrafiken.

Ett utlåtande om tilldelningen av skärgårdstrafikbidrag till transportörer i skärgården gavs till närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland.

Delegationen främjade byggandet av bredbandsförbindelser, bättre hantering av avfallsvatten och annat avfall samt ibruktagandet av sol-, vind- och hybridenergi i skärgården och anslutningen av skärgården till elnätet. Som problematiskt upplevdes det att man tidigare i lagen om stöd för byggande av bredband inte hade lyckats inkludera skärgården som en faktor som ökar behovet av stöd. Inom skärgårdsområdena startades det inte tillräckligt många bredbandsprojekt.

Skärgårdsdelegationen främjade skyddet av skärgårdens natur, landskap och kultur tillsammans med miljöministeriet, Finlands miljöcentral och den regionala miljöcentralen.

3.12 Internationell verksamhet

Skärgårdsdelegationen följde med utarbetandet av regionalpolitiken med tanke på Europeiska unionens nya programperiod och deltog i utformningen av den europeiska skärgårdspolitiken som en förespråkare för Finlands skärgårds- och vattenområdespolitiska intressen.

Skärgårdsdelegationen höll kontakt med förbundet för perifera maritima regioner (Conference of Peripheral Maritime Regions). Generalsekreteraren deltog i skärgårdskonferensen i CPMR:s skärgårdskommitté på Ösel 18 - 21.5.2011.

I samband med Skärgårdsdelegationens sommarmöte den 16 och 17 augusti 2011 på Ösel i Estland hölls ett gemensamt möte med olika delar i landskapsförvaltningen på Ösel, t.ex. företrädarna för kommunförbundet (16 kommuner), en sjökulturförening och en förening för finländarna på Ösel (20 öbor). Ställföreträdaren för landshövdingen på Ösel, Jaan Leivitegija, och företrädaren för skärgårdsgruppen vid det estniska parlamentet, riksdagsman Urve Tiidus, deltog i mötet. Händelsen uppmärksammades av TV och av två dagstidningar på Ösel.

Den andra dagens program omfattade besök i fiskehamnen och information om de utmaningar som fisket står inför samt om fartygsbygget i Nasva, en lantgård som idkar uppfödning av nötkreatur och tillhandhåller jaktupplevelser, uppfödning av hästar samt besök i en part med väderkvarnar och två turistcentra.

Det ansågs vara en bra idé att Skärgårdsdelegationen och representanter för Ösel träffas nästa gång i Helsingfors.

Generalsekreteraren deltog i verksamheten i Nordiska Ministerrådets landsbygdsgrupp i egenskap av Finlands utsedda företrädare. Han ordnade ett möte för landsbygdsgruppen i Helsingfors den 9 februari 2011. Programmet omfattade möten på arbets- och näringsministeriet (Mikaelsgatan) och på Sveaborg samt en kvällstillställning i ANM:s representationslokaler vid Sjömansgatan. Broschyrer om skärgården delades ut och Finlands skärgårdspolitik presenterades för gästerna. Generalsekreteraren deltog dessutom i landsbygdsgruppens möte i Köpenhamn den 13 april 2011 och i Stockholm den 1 december 2011.

Generalsekreteraren deltog i en resa till St Petersburg och Kronstadt 13 - 16.10.2011, som organiserats av Pekka Ervasti, och besökte Kronstadts skärgårdsstad. Generalsekreteraren deltog också i forsknings- och analyscentret TAK:s Rysslandsseminarium i Villmanstrand den 3 november 2011.

3.13 Informationsverksamhet

Skärgårdsdelegationen skickade i samarbete med arbets- och näringsministeriets kommunikationsenhet ut sju (7) meddelanden till medier. Dessa handlade om deltagande i båtmässan och mässan StugLiv, om den nya skärgårdsförordningen, utredningen om fritidsboendets ekonomiska verkningar och sysselsättningseffekter, utredningar om öar utan fast vägförbindelse men med fast befolkning samt om öar med fritidsbosättning, utredningen om hur snö och is utnyttjas inom turismen samt information om skärgårds-, kust- och insjöseminariet i Malax där också en presskonferens ordnades. Meddelandena,

som finlipades av ANM:s kommunikationsenhet, uppmärksammades ganska väl i medierna.

Medierna vände sig också ganska ofta till Skärgårdsdelegationen i frågor som rörde skärgården och begärde kommentarer och bakgrundsfakta.

Broschyren "Finland Öarnas och sjöarnas land" samt papperskassar med samma tema delades ut i stora mängder (cirka 5 000 kassar) vid mässorna Vene11Båt, StugLiv 2011 och resemässan. Webbsidorna utvecklades.

I sitt interna arbete utnyttjade Skärgårdsdelegationen elektroniska föredragningslistor och protokoll. För detta ändamål hade delegationen egna extranätsidor. På sidorna har det samlats ett arkiv som är ständigt öppet också för medlemmar och sekretariatet och som innehåller information om skärgårdspolitiken.